

ressò mont-roigenc

MOR ARMAND DE FLUVIÀ L'ERUDIT GENEALOGISTA, HERALDISTA I HISTORIADOR QUE RECUPERÀ PER A MONT-ROIG EL SEU ESCUT HERÀLDIC

Miquel Anguera, "Beatet"

08-09-2024

El proppassat dijous 6 de setembre traspassà el genealogista, heraldista, historiador i activista LGBTI+ Armand de Fluvià a l'edat de 92 anys. Ell fou qui se n'adonà que l'escut de Mont-roig era erroni i, després que l'Ajuntament d'aleshores no n'hi feu cas, l'Associació de Veïns Muntanya Roja ens posàrem en contacte amb ell i vam començar amb una conferència que ens oferí a l'Església Vella sobre aquest tema de l'escut el 27 de novembre de 1998 i amb el suport

de la Generalitat de Catalunya, no vam parar fins que l'any 2000 el consistori mont-roigenc va aprovar, en plenari, la recuperació del nostre escut heràldic que, per cert, fem servir molt menys del que hauria de ser, per protocol, patrimoni i lògica.

Tot aquest tema el podreu seguir, i/o recordar, llegint **Ressò mont-roigenc** número 66 del II trimestre de

1966 i, més extensament, en el llibre “Mont-roig: d’altres esberles d’un mosaic esbocinat”, de Martí Rom, 1a edició, juliol de 2023, Arola Editors, de la pàgina 115 a la 120, amb l’enunciat: “Armand de Fluvià: erudit en genealogia de la noblesa heràldica catalana”.

Allí, a l’esmentat llibre, podreu descobrir que Armand de Fluvià tingué un besavi que era fill de Mont-roig (Josep Maria Benages i Aragonès 1847-1916 i que també emigrà a les Antilles) i quan ens oferí aquella magistral conferència sobre el nostre escut heràldic (1998), sempre ens digué que li feia molta il·lusió tenir ascendència de Mont-roig.

Armand de Fluvià havia nascut a Barcelona l’any 1931 i, entre d’altres premis, se li concedí la Creu de Sant Jordi l’any 2000 i la medalla d’Honor de Barcelona el 2008. L’any 1983 fundà la Societat Catalana de Genealogia Heràldica, Sigil·lografia, Vexil·lologia i Nobiliària havent publicat uns 40 llibres sobre aquestes matèries i també sobre temàtica gai. Mont-roig li deu, com a mínim doncs, que tinguem l’escut heràldic que ens pertoca i que puguem admirar-lo, esculpit en pedra i entre d’altres llocs, a la portalada de la capella de l’Ermita, a la font de la plaça de Joan Miró, al portal d’Avall i a la porta de la casa amb el número 46 del carrer de la Coma, que es trobà a les premses antigues d’oli del poble i que està datat del 1794. També el podem admirar a la sala de plens (Baptista Nogués) de la Casa de Cultura Agustí Sardà. Moltes gràcies, Armand, i descansa en pau.